Р Е Ш Е Н И Е
№ 3090

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 3 състав,** в публично заседание на 10.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **8538** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/14.02.2012 г., издаден от Е. Б. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1366/06.12.2012 г. на директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" – [населено място] (дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място], считано от 01.01.2013 г.).

В жалбата са изложени аргументи за допуснати съществени нарушения в хода на ревизионното производство и за незаконосъобразност на ревизионния акт. Твърди се, че заповедта за възлагане на ревизията била връчена на ревизираното лице едва след издаване на ревизионния доклад, а заповедите за удължаване срока на ревизията не са му били връчени. Изложени са доводи за неизпълнение от ревизиращите органи на указанията, дадени с решение № 1262/26.07.2012 г. Оспорва се изводът на ревизиращите органи за нереално изпълнение на процесните доставки, като се посочва, че са издадени първични счетоводни документи, а изпълнението им е констатирано с приемно-предавателни протоколи. Твърди се, че са изпълнени всички условия за признаване правото на данъчен кредит за ревизираните периоди, а органите по приходите не са посочили конкретно документите, които ревизираното лице и доставчиците не са представили. Оспорващият моли съда да отмени ревизионния акт. В хода на съдебното производство се представлява от адв. Х., която

излага подробни доводи за незаконосъобразност на РА в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, с които се претендира присъждане на разноските по делото в полза на жалбоподателя.
Ответната страна – директорът на дирекция ”ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния представител юрк. Ш., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
На основание заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1109231/05.08.2011 г., изменена със ЗВР № 1109443/11.08.2011 г., издадени от Р. Г. Я. на длъжност началник сектор „Ревизии” дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди: м.09.2009 г., м.05.2010 г., м.07.2010 г., м.09.2010 г. и м.10.2010 г. Заповедите са връчена на едноличния търговец на 19.08.2011 г. Със ЗВР № 1112976/21.11.2011 г., връчена на лицето на 19.01.2012 г., срокът за приключване на ревизията е продължен до 19.12.2011 г. Издателят на заповедите е упълномощен със заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП - С..
Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е извършена на основание решение № 1262/26.07.2011 г. на директора на дирекция О., с което е отменен Ревизионен акт № [ЕГН]/11.04.2011 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия, при спазване на дадените указания.
За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № 1112976/03.01.2012 г., срещу който ревизираното лице е подало възражение в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.
Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство ревизионен акт № [ЕГН]/14.02.2012 г., издаден от Е. Б. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., оправомощена със заповед за определяне на компетентен орган № К 1112976/06.01.2012 г., издадена от органа възложил ревизията. С РА са установени задължения по ЗДДС, вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди за м.09.2009 г., м.05.2010 г., м.07.2010 г., м.09.2010 г. и м. 10.2010 г. в общ размер на 35 225,74 лв. по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] и са начислени съответните лихви за забава.
Р. акт е връчен на 21.03.2012 г. на ревизираното лице. Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК до директора на дирекция „О.” – [населено място] е подадена на 03.04.2012 г. С решение № 1366/11.06.2012 г., постановено в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, директорът на дирекция „О.” – С. е потвърдил ревизионния акт в оспорената част.
По делото са приети писмените доказателства, представени от жалбоподателя и с административната преписка, описани и обсъдени по отношение на всеки един от доставчиците по-долу в съдебното решение.
По делото е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като обективна, компетентна и съответстваща на приетите по делото писмени доказателства.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен

орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 1112976/06.01.2012 г., издадена от органа, възложил ревизията, Е. Б. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е определена за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на [фирма]. Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК. Не са налице допуснати в хода на ревизията съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяна на акта. Установява се от приложената по делото разписка (л. 80 от делото), че ЗВР № 1109231/05.08.2011 г. и ЗВР № 1109443/11.08.2011 г. са връчени на жалбоподателя на 19.08.2011 г. Следователно, твърденията в жалбата и в приложените по делото писмени бележки, че заповедта за възлагане на ревизията е връчена след датата на издаване на РД са неоснователни и недоказани. Единствено заповед № 1112976/21.11.2011 г., с която срокът за извършване на ревизията е продължен до 19.12.2011 г. е връчена на лицето на 19.01.2012 г., заедно с РД, което не представлява нарушение на процесуалните правила, тъй като съгласно чл. 113, ал. 3 ДОПК изменението се смята за извършено от датата на издаване на новата заповед. Заповедта за възлагане на ревизия не подлежи на обжалване отделно от ревизионния акт (чл. 113, ал. 4 ДОПК). Следователно, жалбоподателят е бил своевременно уведомен за възлагането на ревизията с връчването на ЗВР № 1109231/05.08.2011 г. и ЗВР № 1109443/11.08.2011 г. на 19.08.2011 г. Връчването на ЗВР № 1112976/21.11.2011 г., с която е удължен срокът за извършване на ревизия, заедно с ревизионния доклад, не е накърнило правото на защита на ревизираното лице и не е извършено в нарушение на процесуалния закон. Същевременно, следва да се посочи, че ЗВР № 1112976/21.11.2011 г. е изпратена на 12.12.2011 г. на имейл адрес, който е посочен на ревизиращия орган като адрес на [фирма], видно от приложено по делото имейл съобщение от 09.12.2011 г. В този смисъл възраженията на жалбоподателя, че заповедта е изпратена на адрес, който не е на търговеца не се подкрепя от приетите по делото доказателства, неоспорени от страната.

С РА е възприета фактическата обстановка установена в ревизионния доклади и изцяло са приети констатациите на ревизиращия екип. За установяване фактите и обстоятелствата от значение за извършваната ревизия, са предприети действия, описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт. Въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства, приложени с преписката по делото, се установява следното:

В хода на ревизията е установено, че през периода основната дейност на [фирма] е търговия с разнообразни стоки, шивашки услуги и производство на перуки.

С ИПДПОЗЛ изх. № ИТ-00-6914/18.08.2011 г. от ревизираното лице са изискани документи и писмени обяснения, касаещи ревизирания период. В отговор, с писмо опис са представени изисканите документи и справки. На основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на преки и предходни доставчици на ревизираното лице.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства и съобразно приетата съдебно-счетоводна експертиза, се установява следното:

1. Относно доставчика [фирма], ЕИК[ЕИК], с Протокол за извършена насрещна проверка № 14-54-1109443-1/16.11.2011 г. е констатирано следното: изготвеното за

целите на проверката ИПДПОЗЛ е връчено на 08.11.2011 г. на представляващия дружеството. След издаване на ПИНП, с писмо вх. № 20-15-9437/25.11.2011 г., от ТД на НАП П. са изпратени представените от дружеството документи (л.110 от делото).
Представени са заверени копия на издадените на [фирма] 3 бр. фактури, с предмет на доставка различни видове стоки - резервни части за шевни машини, нагреватели, ел. мотори, шевни машини, гладачни маси и др. Представени са аналитична разпечатка на сч. сметка 4532 за м. 10.2010 г., разпечатка на сметки 501 и 702 за съответните месеци, копие на СД.
Въз основа на приложените договори за продажба, сключени между [фирма] – продавач и [фирма] – купувач, съответно на 18.10.2010 г., на 22.10.2010 г. и на 13.10.2010 г., се установява, че страните са се договорили продавачът да прехвърли на купувача правото на собственост върху шевни машини, парогладачна и кроячна техника, резервни части и консумативи, описани по вид и количество в съответния договор. Предвидено е, че транспортът е за сметка и с превозно средство на продавача. Към всеки от договорите са приложени стокови разписки, в които са посочени датата, мястото, видът и количеството на предадените и приети стоки. Приложени са и приемно-предавателни протоколи, удостоверяващи приемането и предаването на стоките от управителите на продавача и купувача. Към посочените документи са приложени пътни листа и командировъчни заповеди за И. Т. – управител на [фирма].
Представена е фактура № 2046/11.10.2010 г., издадена на [фирма] от [фирма], с предмет стоки по опис. Приложен е опис на закупените стоки.
Ревизиращите органи са посочили, че доставчикът не е представил данни за складова база – собствена или наета, и доказателства за транспортни средства. За доказване на извършен превоз са представени пътни листа, издадени от И. Г. М., управител на фирмата, водач на собственото си превозно средство - лек автомобил Р.. Посочено е в РА, че към представените заповеди за командировка на И. Г. издадени от [фирма] не са приложени разходни документи /фактури за нощувка/. Не са приложени и разходни документи за гориво от бензиностанция. На представените стокови разписки и приемо-предавателни протоколи, не са посочени лицата, които предават и приемат стоката, както и мястото на предаване. Изложени са мотиви, че предвид вида и обема на фактурираните стоки /шевни машини глави, ел. мотори, гладачни маси, нагреватели, резервни части за шевни машини, трикотажен плат и т. н /, не е ясно как същите са превозени наведнъж с лек автомобил. Една от представените заповеди за командировка е от 22.10.2010 г., за един ден, а предаването на стоката съгласно стокова разписка № 01161 и приложен приемо-предавателен протокол е от 26.10.2010 г. Предвид изложеното, ревизиращият екип е приел, че не е доказано транспортирането и предаването на посочените стоки. Отделно от това, от доставчика не са представени и документи за осчетоводяване на стоките /оборотна ведомост и главна книга, регистър на счетоводна сметка 304/.
Въз основа на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че процесните фактури, са включени в дневника за продажби на [фирма] в периода на издаването им и са отразени в счетоводството на доставчика. Доставчикът е регистриран по ЗДДС на 12.11.2008 г. и дерегистриран на 29.03.2011 г.
2. Относно доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК] с ПИНП № 14-54-1109443-3/22.11.2011 г. е констатирано следното: изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ № 19-53-02-1756/09.08.2010 г. е връчено на 14.11.2011 г. на

представляващия дружеството. Изисканите документи не са представени. При извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че дружеството има задължения към бюджета в особено големи размери.
От страна на ревизираното лице са представени:
Фактура № [ЕГН]/26.07.2010 г., с данъчна основа 27 530,79 лв. и начислен ДДС в размер на 5 506,16 лв. Предмет на доставката са 18 бр. мотоциклети, описани с вид, идент. номер, цвят. Между [фирма] и [фирма] на 22.07.2010 г. е сключен договор за покупко-продажба на 18 моторни превозни средства, подробно описани. Договорено е плащане в брой, транспорт за сметка на продавача и доставка в [населено място]. Представени са приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи предаването на стоките на 26.07.2010 г. и 27.07.2010 г. Жалбоподателят е представил митнически декларации за внос на процесните мотоциклети от Т., въз основа на които се установява, че същите са доставени на [фирма] от „Ю. П. Мотор С. А.С" И..
Установява се, че жалбоподателят е извършил последваща облагаема доставка на процесните МПС, за която е издал фактура № 71/30.07.2010 г., с данъчна основа 28 001,40 лв. и ДДС 5 600,28 лв. Сключен е договор за покупко-продажба с [фирма], съдържащ подробно описание на продаваните превозни средства, въз основа на което следва да се приеме, че същите са идентични с доставените от [фирма].
От приетия по делото РА №[ЕИК]/14.03.2011 г. и приложения към него ревизионен доклад, издадени в резултат на извършена ревизия на [фирма], се установява, че ревизиращите органи са извършили проверка и са констатирали реалното изпълнение на доставката на мотоциклети по фактура № 71/30.07.2010 г., издадена от [фирма] и изпълнението на изискванията за приспадане на данъчен кредит по фактурата.
При проверка в Търговския регистър ревизиращите органи са установили, че съдружници в [фирма] са Д. Б. Г., Г. Б. Г. и Д. Т. Т.. Съдружници в [фирма] към дата на издаване на горните фактури са Д. Б. Г. и Т. Р. М. /който е съдружник и в [фирма]/. Ревизиращият екип е формирал извод, че в случая е налице формално префактуриране между свързани лица, които се намират на един и същи адрес.

Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит и по фактура № 227/01.09.2009 г., издадена от [фирма], която не е представена от жалбоподателя нито в хода на ревизията, нито в настоящото съдебно производство. Видно от констатациите в ревизионен акт № [ЕГН]/11.04.2011 г., с който е приключило предходното ревизионно производство, фактурата е с предмет на доставката „шевни машини по опис", с данъчна основа 19 250,00 лв. и ДДС в размер на 3 850,00 лв.

3. На доставчика [фирма], ЕИК[ЕИК], е извършена насрещна проверка, резултатите от която са отразени в ПИНП № 14-54-1109443-2/10.11.2011 г. и са приложени документите, представени от дружеството във връзка с доставките към [фирма].
Установява се, че [фирма] е издало на „П. – И. Т." следните фактури:
- № 196/30.09.2009 г., с предмет на доставката „трикотажен плат", данъчна основа 7 800,80 лв. и начислен ДДС 1 560,16 лв. Установява се, че между [фирма] и „П. – И. Т." е сключен договор от 02.10.2010 г. с предмет продажба на 2 000 метра памучен плат с цена от 960 лева. Предвидено е, че транспортните разходи са за сметка на продавача. Приложени са приемно-предавателен протокол и стокова разписка от 30.09.2010 г., подписани от управителите на продавача и купувача, в които и посочена датата и мястото на предаването на

стоката.
- № 226/27.05.2010 г., с предмет на доставката „шевна машина прав бод и шевна машина зиг-заг", данъчна основа 2 400,00 лв. и начислен ДДС 480,00 лв. Сключен е договор от 22.05.2010 г., съгласно който продавачът [фирма] прехвърля правото на собственост върху шевни машини, резервни части и гладачна техника. Предаването на стоките предмет на договора е удостоверено с приемно-предавателен протокол и стокова разписка от 27.05.2010 г., в които стоките са подробно описани и е посочено мястото на предаването им – [населено място].
- № 285/20.09.2010 г., с предмет на доставката трикотажен плат, шифон плат, ел. датчик и ел. платки, с данъчна основа 18 770,00 лв. и начислен ДДС 3 754,00 лв. Към фактурата е приложен договор, сключен между доставчика и получателя на 17.09.2010 г., въз основа на който се установява, че доставчикът се е задължил да прехвърли на получателя стоки от вида и количеството на фактурираните. Представени са приемно-предавателен протокол и стокова разписка, установяващи, че предаването и приемането на стоките е извършено на 20.09.2010 г. в [населено място].
- № 286/22.09.2010 г., с предмет на доставката „шевни машини и резервни части по опис", данъчна основа 35 800,00 лв. и начислен ДДС 7 160,00 лв. Между доставчика и получателя е сключен договор на 20.09.2010 г. за продажба на шевни машини, резервни части и гладачна техника на стойност 42 960 лв. Представени са приемно-предавателен протокол и стокова разписка за предаването на стоките от 22.09.2010 г., от които се установява видът на предадените стоки и количеството им, както и мястото на приемане/ предаване – [населено място].
- № 287/25.09.2010 г., с предмет на доставката „шевни машини и резервни части по опис", данъчна основа 20 250,00 лв. и начислен ДДС 4 050,00 лв. Представен е договор от 23.09.2010 г., съгласно който продавачът [фирма] прехвърля на купувача правото на собственост върху шевни машини, резервни части и парогладачна техника и др. (л. 167 от делото). Представени са приемно-предавателен протокол и стокова разписка от 25.09.2010 г., съдържащи описание на видовете и количествата на предадени/приети стоки и е посочено мястото на приемането – [населено място]. Приложен е и опис към фактурата на вида, количеството и единичните цени на стоките.
- № 288/05.10.2010 г., с предмет на доставката „памучен плат" и данъчна основа 800,00 лв. и начислен ДДС 160,00 лв. Представен е договор от 02.10.2010 г., въз основа на който се установява, че доставчикът се е задължил да прехвърли на получателя правото на собственост върху стоки – памучен плат 2000 метра. Представени са приемно-предавателен протокол и стокова разписка, установяващи, че предаването и приемането на стоките е извършено на 05.10.2010 г. в [населено място].
Съгласно представеното в хода на ревизията писмено обяснение от управителя на [фирма] (л. 158 от делото) стоките са доставени на получателя с микробус рег. [рег.номер на МПС] , собственост на трето лице. За доказване транспорта на стоките са представени: доказателства за упълномощаване на управителя на [фирма] да управлява микробус рег. [рег.номер на МПС] и 6 бр. пътни листа, в които е описан маршрутът и вида

на превозвания товар.
Ревизиращият екип е констатирал, че като водач на МПС на [фирма] е посочен Т. М., който е и упълномощено лице на [фирма]. От проверяваното дружество са представени оборотни ведомости за м. 09.2009 г. и м. 05.2010 г., въз основа на които е органите по приходите са посочили, че по кредита на сметка 304 няма изписани стоки. Не е представена аналитична отчетност, от която да може да се проследи заприхождаването и изписването на стоките. Установено е, че фактура № 288/05.10.2010 г. не е включена в дневника за продажби и СД на доставчика.
Ревизиращият екип е анализирал и последващата реализация на стоките по спорните фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] и е приел за установено, че същите са продадени на дружества, в които участват свързани лица и се намират на един и същи адрес. Формиран е извод, че не са налице реални доставки, а само формално префактуриране на стоки между свързани лица. Констатациите в тази насока са подробно описани на стр.14-16 от РА. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 35 225,74 лв. по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма].
Настоящият съдебен състав не споделя извода не ревизиращите органи, възприет и от ответника, за липса на доказателства за реално изпълнение на доставките на стоки по фактурите, издадени на [фирма] от [фирма] и [фирма], както и по фактура № [ЕГН]/26.07.2010 г., издадена от [фирма]. Ревизиращите органи са приели, че не е налице реално изпълнение на гореописаните доставки на стоки, като са изложили мотиви, че липсват доказателства за транспортирането на стоките, заприходяване и движение на стоки от рода на процесните не е осчетоводено при доставчиците, в приемно-предавателните протоколи не са посочени лицата, които са присъствали при съставянето им. Основен аргумент за отказ на данъчен кредит по процесните доставки е твърдяното от органите по приходите префактуриране на стоки между свързани лица.
В хода на ревизията от жалбоподателя и от доставчиците са представени изисканите документи във връзка с доставките на стоки. Представени са доказателства за наличие на облигационни отношения между [фирма] и доставчиците и за прехвърляне собствеността върху доставените стоки – подписани между контрагентите приемно-предавателни протоколи, в които се съдържа описание на доставената стока по вид и количество. Необосновано е прието от органите по приходите, че в представените протоколи не са посочени лицата, които са приели/предали стоките. Във всеки един от приложените приемно-предавателни протоколи са посочени имената на представителите на дружествата. От доставчиците [фирма] и [фирма] са представени доказателства за транспортиране на фактурираните стоки – пътни листа, командировъчни заповеди и доказателства за собственост на превозното средство, което е използвано за транспорта. В РА е посочено, че от страна на доставчиците не са представени доказателства за произхода на стоките, за мястото на съхранението им и разходни документи по транспортирането им. Недоказването на тези обстоятелства обаче не

представлява основание за отказ на право на данъчен кредит. Не следва да се вменява в тежест на жалбоподателя да ангажира доказателства за начина на транспортиране на стоките от доставчика, както и за материална и техническа обезпеченост на прекия доставчик.
Въз основа на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като обективно изготвена, се установява, че фактурите, издадени от [фирма] са отразени в счетоводството му. Процесните фактури са включени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС на доставчиците за съответните периоди, което обстоятелство е установено в хода на ревизията, а въз основа на приетите по делото доказателства следва да се приеме, че същите отразяват и действително извършени доставки на стоки. От жалбоподателя и доставчиците [фирма] и [фирма] още в хода на ревизията са представени доказателства за реалното изпълнение на доставките. Доказването на произхода на стоките и представянето на доказателства от страна на доставчика за изпълнение на доставките не представляват условия за признаване право на данъчен кредит на получателя по доставката по смисъла на чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 71 от ЗДДС, както и съгласно разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. Не следва да се вменява в тежест на жалбоподателя да ангажира доказателства за кадрова, материална и техническа обезпеченост на прекия доставчик. Съдът е длъжен да съобрази и константната практика на Съда на ЕС. В този смисъл е и задължително тълкуване на чл. 167, чл. 168, буква „а", чл. 178, б. „а", чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. дадено с Решение на С. от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11. Съгласно т. 2 от диспозитива на цитираното решение, разпоредбите на чл. 167, чл. 168, буква „а", чл. 178, б. „а", чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвет от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това, че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това, че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател. В разглеждания случай, от жалбоподателя и доставчиците са представени, както издадените му във връзка с доставките фактури, така и доказателства за предаването/приемането на стоките. Не се спори, че тези доставки са отразени в счетоводството на [фирма]. Установено е по безспорен начин също и че жалбоподателят е извършил последващи облагаеми доставки на процесните стоки. Във връзка с мотивите в РА, следва да се посочи, че извършването на сделки между свързани лица не е забранено от закона,

поради което установеното от ревизиращите органи обстоятелство, че последващите доставки са извършени към свързани лица, не обосновава категоричен извод, че е налице е префактуриране на стоки. От ревизиращите органи не са събрани и ангажирани доказателства в подкрепа на така формирания извод, който е обоснован единствено с наличието на свързаност между част от преките доставчици на жалбоподателя и получателите по извършените от него последващи доставки. В случая не са ангажирани доказателства, че оспорващият е разполагал с данни за евентуални нарушения или измама от страна на издателите на процесните фактури или че самият той е извършил такива действия. Такъв извод не се обосновава и от приетите по делото доказателства. В този смисъл е и приетото в т. 43 от Решение на Съда на по дело С-285/11, като се уточнява, че без да е установено въз основа на обективни данни, че получателят на процесните доставки е разполагал с данни за осъществяването им като част от данъчна измама, нередностите констатирани при доставчиците не могат да засегнат претендираното от него право на данъчен кредит.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав, намира, че с РА незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени на [фирма] от [фирма] и [фирма], както и по фактура № [ЕГН]/26.07.2010 г., издадена от [фирма].

В частта на отказано право на данъчен кредит по фактура № 227/01.09.2009_г., издадена от [фирма] РА е законосъобразен.

Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 227/01.09.2009_г., издадена от [фирма], която не е представена от жалбоподателя нито в хода на ревизията, нито в настоящото съдебно производство. Поради това, следва да се приеме, че не е налице условието по чл. 71, т. 1 от ЗДДС за ползване на данъчен кредит по посочената фактури, тъй като оспорващият не е доказал, че притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред. Не са представени и доказателства за предмета на доставката и за реалното й изпълнение. Поради това и на основание чл. 71, т. 1 и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС с РА законосъобразно е отказано право на данъчен кредит по посочената фактура.

Жалбоподателят е представил доказателства за направени по делото разноски в общ размер на 2 350 лв., от които 50 лв. платена държавна такса, 300 лв. – платено възнаграждение за експертиза и 2000 лв. – платен адвокатски хонорар, съгласно представен договор за правна защита и съдействие (л. 338). На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, съобразно изхода на делото, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер от 2 093 лв. (две хиляди деветдесет и три лева).

Предвид изхода от делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника - директора на дирекция “ОДОП” - С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 371 лева (триста седемдесет и един лева), съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 вр. чл. 8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № [ЕГН]/14.02.2012 г., издаден от Е. Б. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1366/06.12.2012 г. на директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" – [населено място], в частта на отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени [фирма] и [фирма], както и по фактура № [ЕГН]/26.07.2010 г., издадена от [фирма], заедно с начислените лихви за забава.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/14.02.2012 г., издаден от Е. Б. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1366/06.12.2012 г. на директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" – [населено място], в частта на отказано право на данъчен кредит по фактура № 227/01.09.2009_г., издадена от [фирма].

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] да заплати на жалбоподателя [фирма], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в общ размер на 2 093 лв. (две хиляди деветдесет и три лева).

ОСЪЖДА жалбоподателя [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ответника – директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 371 лева (триста седемдесет и един лева).

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: